

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça d'Internet:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director: Àlex Milian.

Coordinador: Jaume Monzó.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redac-
ció*), Gemma Aguilera, Lluís Bonada, Xevi Campubí i
Gemma Morales (*secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Vanesa
Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Josep M. Colomer, Agustí
Colomines, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume
Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina,
Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Julio A. Mañez, Glòria
Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira,
Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep
Ramoneda, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Francesc
Sanuy, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa,
Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Tomàs Alcoverro (*Beirut*), Mònica
Bernabé (*Kabul*), Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronot
(*Moscou*), Jordi Carreras (*Nova York*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Miriam Diez (*Ciutat del Vaticà*), Joan Lluís
Ferrer (*Eivissa*), Erena Calvo (*Rabat*), Ricard González
(*Washington*), Joan Antoni Guerrero (*Andorra*), Pere
Habet (*Catalunya Nord*), Victòria Jiménez (*Londres*),
Juli Martí (*París*), Iris Mir (*Pequin*), Jordi Miró
(*Brussel·les*), Jordi Mumburú (*Roma*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), Anna Sàez (*Lleida*), A. V. Santamaria
(*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlin*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Joan Canela, Alexandre Carbó, Roser
Carol, Borja Català, Antoni Castel, Alfons Cervera,
Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol
Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel
Diez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura, Laia Fernández,
Carles Gàmez, David Garrido, Roser Gasol, Salva
Giménez, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila,
Gani Jakupi, Josep Enric Llebot, Roger Mateos,
Rossanna Melià, Joan M. Oleaque, Pelai Pagès, Óscar
Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont,
Cristina Simon, Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel,
Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Guillem Soler (*alemany, anglès i francès*).

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanessa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262. Margalida Mateu (Palma). Tel.: 971 720
763

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

'Are you sure?'

L'obligació d'impartir l'assignatura d'educació per a la ciutadania en llengua anglesa al País Valencià ha menat a un atzucac de difícil eixida. Ni la Generalitat no està disposada a fer cap passa enrere ni tampoc la gran majoria del professorat assumeixen l'*statu quo*. L'enginyer de Francesc Camps i el seu conseller d'Educació, Alejandro Font de Mora, que de segur que van riure en idear la fórmula de doble professor —un que explica la matèria en l'idioma de Shakespeare i un altre que en supervisa els continguts—, ataca sense embuts l'ensenyament, pilar capital de qualsevol societat moderna que ha de ser garantit pels poders públics.

Són tan perniciosos aquests continguts? La mesura és producte de la deliberada tàctica d'enfrontament constant amb el govern estatal? És pur autoritarisme? És una broma de mal gust? La còmoda majoria absoluta sobre la qual descansa l'executiu de Camps els permet de rumiar ironies com ara que el forense Font de Mora certifique la defunció dels aspectes que més irritació desperten entre els defensors de la moral.

Camps i Font de Mora han mirat de minvar el pes de la matèria, n'han reduït els continguts, han proposat un treball alternatiu que estalviara als alumnes la seua presència a l'aula —mesura rebutjada pel Tribunal Superior de Justícia del País Valencià— i ara amenacen d'obrir expedients a tots aquells que gosen ensenyar l'assignatura en valencià o en castellà, cosa que podria posar fi a la carrera de desenes de docents. Envien inspectors d'educació a les aules a fi de comprovar que, en efecte, es compleix la seua llei, per bé que molts d'aquests inspectors s'han mostrat contraris a la norma en qüestió i per bé que mai no s'han preocupat de vigilar si es respectaven les línies en valencià. El *tour de force* de la Generalitat, que ha reconegut "problemes de coordinació" per a dur endavant la seua llei i que ha qualificat d'"herois" els únics onze professors de filosofia i d'història del país que han acceptat d'impartir la matèria sense traductor, ultrapassa tots els límits. La Federació Espanyola de Religiosos de l'Ensenyament no s'ha mostrat contrària a educació per a la ciutadania, i només els sectors més conservadors de l'Església, com ara l'arquebisbe de València, n'han promogut l'objecció. Una via que, d'alguna manera, valida el govern valencià, conscient del baix nivell d'anglès dels joves de 13 anys, però que amenaça de conduir-los a una situació paranormal: els professors que avaluaran els xiquets i les xiquetes alerten del risc d'un suspens massiu.

Res d'això no importa al PP valencià. El torcebraç és un fet i la capacitat legislativa és al seu costat. L'enquistament tan sols perjudica l'ensenyament públic —ni el privat ni el concertat, no *pateixen* les visites dels inspectors—, el veritable blanc d'aquesta ofensiva de la Generalitat. Els mestres de les escoles públiques, sovint ben crítics amb el Consell, paguen així la posició bel·ligerant que mantenen de fa anys.

Als nostres lectors

Com diu el nostre company Miquel Payeras a l'inici del reportatge de portada "es fa difícil, per l'abundància, de recordar tots els casos de presumpta corrupció que en aquests moments són investigats judicialment a les Illes". Per això en fem un extens repàs i n'analitzem les responsabilitats dels qui, com l'ex-president de les Illes, Jaume Matas, van bastir una administració, si més no, massa permeable al pitjor i més antic enemic de la democràcia: la corrupció. Avui és el PP balear el protagonista d'aquest vergonyós episodi. Però tots els partits d'arreu del país cometran un error si només veuen en aquest episodi una ocasió d'erosionar un adversari.

Aquest mal és prou greu i profund per a reduir-lo a una eina partidista.

Enric Rimbau, cap de redacció